

Nr 410

Av herr **Mannerskantz m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 30 juni 1943 (nr 444) om tillståndstvång för byggnadsarbete.

Som skäl för förlängning av giltighetstiden för lagen om tillståndstvång för byggnadsarbete har tidigare åberopats framför allt två omständigheter. Omsorgen om penningvärdet fordrar återhållsamhet i den inhemska hushållningen med stöd av en försiktig ekonomisk politik. Byggnadsregleringen uppfattas som ett verksamt medel i en sådan politik. Därtill anfördes att byggnadsregleringen är ägnad att ge samhället vissa möjligheter att påverka näringslivets lokalisering.

Från vårt håll har upprepade önskemål framförts om byggnadsregleringens avskaffande. De skäl som härvid åberopats synes alltfört tala med oförminskad styrka.

Byggnadsregleringen är i likhet med de flesta samhällseliga fysiska regleringsingripanden på samhällsekonomiens område underlägsen de generella ekonomiska åtgärderna. För att ernå naturlig balans i samhällsekonomin fordras generellt verkande medel såsom sparstimulerande åtgärder och kreditrestriktivitet.

Såsom säsongutjämnande faktor synes byggnadsregleringen icke fylla någon uppgift som motiverar dess fortsatta bestånd. Rationaliserade byggnadsmetoder bidrager starkt till att vinterbyggande numera är vanligare än förr.

Byggnadsregleringens roll i lokaliseringspolitikens tjänst kan allvarligt ifrågasättas. Enligt vår mening kan de svårbemästrade sociala och ekonomiska problem, som uttunningen av befolkningen på landsbygden och den därmed sammanhängande befolkningskoncentrationen till tätorterna medför, inte lösas på ett ur den enskildes och samhällets synpunkt godtagbart sätt genom en tvångsvis spridning av det expanderande näringslivet. I stället bör den av arbetsmarknadsstyrelsen och Industriens produktionsråd bedrivna rådgivande verksamheten uppmuntras och utbyggas.

En ökad differentiering av näringslivet på landsbygden torde liksom hittills i första hand bygga på industri och serviceverksamhet. En väl utvecklad företagsamhet grundad på personliga lokala initiativ är avgörande för utvecklingen. Härvid har utformningen av den ekonomiska politiken en särskild betydelse. Väsentligt är även att skapa förbättrade bostadsförhållanden på landsbygden, därvid önskemålen om ett ökat egnahemsbyggande sär-

skilt bör tillgodoses. Vi vill också betona kommunikationspolitikens stora roll.

I rådande konjunkturläge är det särskilt angeläget att byggnadsregleringen avskaffas. Detta skulle ge ökade möjligheter till sysselsättning för de nu arbetslösa, varigenom näringslivet skulle få en impuls i riktning mot ökad aktivitet.

Åberopande det ovan anförda hemställes,

att riksdagen måtte avslå förslaget i propositionen nr 83 till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 30 juni 1943 om tillståndstvång för byggnadsarbete.

Stockholm den 20 mars 1959

Axel Mannerskantz

N. Yngve Nilsson

J.-A. Arvidson

Ragnar Sveningsson
